

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

8. An generales religionum possint avocare ad se causas pendentes
coram inferioribus Prælatibus? Ex p. 6. t. 8. & Misc. 3. r. 35.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

dicere non potest, non tenetur cum socio, quia surdus est. Idem dicendum est de surdastro, qui non tenetur dicere cum socio, quia esset magnum grauen socij, & præcepta humana non obligant cum tanto onere. Ita ex Suarez, & Filiucio docet Rocafill. ubi supra n. 3. 16. quibus adde Trullench. in Decal. tom. 1. lib. 1. cap. 7. dub. 28. num. 9.

RESOL. VIII.

An Generales Religionum possint aduocare ad se causas pendentes coram inferioribus Prælati? Ex p. 6. tr. 8. & Misc. 3. Ref. 35.

§. 1. Negatiuè respondet Portel. in dubiis Regularium, verb. Prælati potestas, n. 8. cui adde nouissime Leonem Zambellum, in Repertorio Morali, verb. Prælati, n. 34. ubi sic ait: Prælati maior non potest aduocare suo Tribunali causam quam incepit Prælati inferior in prima instantia, nisi fuisset interposita appellatio talis grauaminis quod sufficeret pro huiusmodi aduocatione. Sint ergo Prælati cauti, & recordentur doctrinæ S. Concilij Tridentini sess. 24. c. 10. nec se ingerant in causis spectantibus ad immediatos Superiores, sed si cognoscant necessitatem, ad summum assignent Collegam, qui vna cum Prouinciali causam expediat. Ita Zambellus.

2. Aliqui verò affirmatiuè sententiæ adherent seculis constitutionibus in contrarium ex voto Obedientiæ quo omnes Generali Ordinibus obstringuntur, & ideo ratione maioris obligationis, & subiectionis subditorum possunt hanc facultatem exercere aduocando ad se causas. Hinc asserunt quod voluntas Prælati inferioris subiectioni voluntati Superioris ratione voti Obedientiæ, vt notat Suarez n. 22. loci citati vnde non potest esse efficacis contra voluntatem Superioris; imo nec iusta, quia ratione voti ex iustitia obligatur se conformare cum voluntate Superioris. Ergo non potest Prælati inferior velle prosequi causam coram se pendente, nisi cum consensu Superioris, & si vellet iniuste vellet: ergo ob huiusmodi subordinationem, & dependentiam est in potestate Generalis, quod Prælati inferior prosequatur causam ad se pendente, vel non prosequatur: nam sicut est in potestate ipsius voluntas inferioris Prælati, ita etiam omniuis, & iurisdictioni ipsius; cum hæc sequantur voluntatem, & ideo aduocando ad se causam, facit actum suæ potestatis. Verum hæc ratio parum vrgeret apud Portel, & Zambellum, nam concederent Generales habere omnimodam iurisdictionem in subditos, sed regulatam, & restrictam secundum Canones, sed Concilium Tridentinum, nouissime satis declarat, primas instantias tractandas esse ante locorum Ordinarios. Ergo Respondendum est igitur tenendo opinionem affirmatiuam, posse Generales aduocare ad se causas pendentes non solum ex supradicta ratione potestatis in subditos, sed quia illud Decretum Concilij nihil innouat quoad Regulares, vt ex Sacra Congregatione, & ex Aldrette, & Riccio obseruat, & docet Nouarius in nouo iure Pontificio concl. 34. n. 12. vnde patet responsio ad principium ex quo negatiuam sententiam tenuit Portel, & Zambellus. Verum affirmatiuam sententiam in praxi nisi ex vrgentiissima causa, & quasi coacti Generales minime admittant.

RESOL. IX.

An Generales possint eximere subditum ab obedientia Prioris, Rectoris, Prepositi, vel Prouincialis? Et an Generalis non possit dispensare in penam positam à Prælati inferiori sine consensu prædicti Prælati inferioris? Et quid si dictus inferior Prælati obisset, vel vacasset? Ex p. 9. tract. 9. & Misc. 4. Ref. 38.

§. 1. Affirmatiuè sententiæ adheret Pellizzarius in Man. Reg. tom. 1. tr. 4. sect. 6. n. 167. ex Suarez; quia Prælati inferior pendet in suo esse à Superiore; ergo & in iurisdictione, & consequenter in quantitate, seu amplitudine iurisdictionis: cum quia inferior Prælati est subditus Superiori; ergo si Superior præcipiat, vt in hac, aut illa re non se intromittat, teneatur ei obedire, supponendo in eo præcepto nullam reperiri turpitudinem; sicque etiam Prælati poterit ei limitare potestatem: Tum denique quia Prælati vniuersalis potest inmediate præcipere omnibus subditis: ergo & potest eis prohibere, ne in hac, aut illa re obediunt inferioribus Prælati: ergo etiam hoc pacto poterit limitare facultatem illorum, cum eius potentia, & voluntas sit efficacior. Verum tamen est, quod non sine graui causa talis exemptio concedi debet; aliàs concessio erit illicita, quamuis valida. Ita Pellizzarius.

2. Sed negatiuè sententia mihi placet, quam præter Syluestrum, Mirandam, Peregrinum, Rodriquez, & Lezanam à Pellizzario citatos, tenet doctus Bordonus in consil. Regul. tom. 2. resol. 80. n. 49. quia, ait ille, sicut ipsemet subditus hoc præscribere non potest, cap. Sicut nobis 17. de Regul. cap. cum non liceat, de præscript. Ita neque Superior huius occasionem dare non potest. Aliam rationem adducit Portel, in dub. Regular. ver. Generalis, n. 3; & Leandrus à Murcia in 99. Regul. cap. 4. super cap. 8. Reg. n. 6. ubi sic ait: [No puede el General eximir algún Frayle de la iurisdiction ordinaria de su Prouincial, d de su Guardian, d Prelado local, por que se seguiria manifesta contradiccion moral, y que fuesse subdito y no lo fuesse, y gran confusio y causa de pleytos.] Ita ille quibus adde Peyrinum ad Constit. 5. Inq. 11. num. 6. Vnde apparet hanc sententiam esse communem inter Doctores; fateor tamen posse Generalem facere aliquam gratiam alicui subdito, vt v. g. non comedat ad matutinum, vel non comedat in Refectorio; aut non legat in mensa, & similibus.

3. Notandum tamen est hic obiter cum eodem Leandro, quod Generales Religionum [no pueden dispensar en la pena impuesta por el Prelado inferior, v. g. por el Prouincial, como se collige del Concilio Tridentino en la Session 24. de reformatione, en el cap. 1. sin consentimiento del mismo Prelado inferior, salvo si el Prelado, que puso la pena fuesse ya muerto, d huuiesse vacado, que en tal caso podria el General dispensar; y tambien lo podria hazer, si el mismo caso llegasse a el, d se debouiesse por via de apelacion.] Ita ille.

Sup. contentio in hoc §. in rom. 3. tit. 2. Ref. 45.

RESOL. X.

An Regularis in casu iusta appellationis possit, omisso medio, non appellare ad Prouincialem, seu ad Generalem?

A 4. neralem